

րաժշտութիւն : Սովորաբար աս ձեմարանները երկու մաս բաժնուած են . մէկ մասին մէջ այլեւայլ պատկերներ ու արձաններ կը դրուին , մէկալ մասին մէջ աշկերտները աս արհեստները կը սորովին : Տարին մէկ անգամ մը շատ երեւելի պատկերահաններ քանի հատ որ կ'ուզեն պատկեր կը քաշեն ու հոն կը բերեն կը դնեն , և ժողովուրդը 15 օրի չափ կ'երթայ ան պատկերները տեսնելու : Ինչէ զատ՝ նոյն դպրոցին աշկերտներուն մէջ յառաջագիւտողքն ալ նոյն մէկ նիւթին վրայ մէյմէկ պատկեր կը քաշեն , ու անոնց մէջէն որունն որ աւելի աղէկ է՝ անոր մասնաւոր պարգև կը տրուի հրապարակաւ :

Ի՞նչ գեղարուեստից ձեմարաններուն հաստատութիւնը շատ աւելի առաջ է քան թէ ուսումնական ձեմարաններունը . վասն զի 1345^{ին} տեսնենք Սէնտիկի մէջ պատկերահանները ասանկ պզտիկ ընկերութի մը հաստատեր էին . քիչ մը վերջն ալ Ֆիորենցայի մէջ հաստատուեցաւ այսպիսի ընկերութիւն մը . անկէ վերջը ուրիշ տէրութիւններու մէջ ալ սկսաւ տարածուիլ աս սովորութիւնը : Հիմա Լարուպայի բոլոր երեւելի քաղաքներուն մէջ գեղարուեստից ձեմարան կայ՝ հազարաւոր պատկերներով ու արձաններով զարդարուած , շատը վարպետ պատկերահաններու ձեռագործներ : Շատ երեւելի են պատկերներու հարստութիւն կողմանէ Ֆիորենցայինը , Սուրինինը , Սէնտիկինը , Փարիզինը , և ընդհանրապէս ամէն մայրաքաղաքներուն մէջի ձեմարաններունը : Ի՞նչ ընդհանուր հասարակաց ձեմարաններէն զատ կան նաև իւրաքանչիւր քաղքի մէջ երկրորդական թանգարաններ , որոնց մէջ պատկերներ հաւաքուած են , և ժողովուրդը միշտ կ'երթայ պատկերները տեսնելու :

Լրաժշտութեան արհեստն ալ թէպէտ գեղարուեստից տակը կ'իյնայ , բայց անոր ձեմարանը բոլորովին

տարբեր է , և նկարչութեան ձեմարաններուն պէս հին ու ծաղկած չէ , հապա մասնաւոր քանի մը քաղաքներ կայ , ան ալ աւելի Իտալիայի մէջ . վասն զի խիստ յարմար են աս արհեստին Իտալացիք : Հիմակուան երեւելի ձեմարաններն են Սուրինինը , Հռոմինը , Սիլանինը , Լափոլինը և այլն : Ի՞նչ ձեմարաններուն մէջ շատ երեւելի վարպետներ կը ջանան իրենց արհեստը ծաղկեցնելու , և տէրութեան թոշակով շատ տղաք երգ ու երաժշտութիւն կը սորովին :

Ձեմարաններուն վրայ աս ընդհանուր տեղեկութիւնը տալէն ետև կը մնայ որ մեր պատուական ազգին յիշեցնենք նորէն այսպիսի ժողովներուն օգուտները , և յորդորենք որ մեր ազգին մէջ ալ մտնեն աս գովելի և օգտակար սովորութիւնները :

ԲԱՐՈՅԱԿԱՆ

ՋՈՒՆԻՍԵԱՆԻ ԴԻՊՈՒԱՆՆԵՐ

Տէր ու ծառայ :

ՍԱՐԴՈՒՆ մէկը իր ծառային կ'ըսէ թէ “Ղնա նայէ արևու ժամացոյցը՝ ժամը քանի է : — Բայց , պարոն , կ'ըսէ ծառան , հիմա գիշեր է : — Ի՞նչ կ'ըլլայ եղեր . ճրագ մը ան ու այնպէս գնա ,” կ'ըսէ տէրը :

Ղովասան :

“Ով որ այնպիսի գովասանքներ կը լսէ որ ինքը արժանի չէ , խրատի տեղ պիտի առնու զանոնք ,” կ'ըսէր Ղարուս Ե կայսրը :

Իգահու-Բիւն :

ՍԱՐԴՈՒՆ մէկը այնչափ ագահ է եղեր որ կերակուրէն ետև ձեռքը աւելով կը սրբէ եղեր , որպէս զի անձեռոցը չաղտոտի :